

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 9 d.*

„Apeliacinis skundas — Sutartis, pagal kurią skiriama Bendrijos finansinė parama projektui medicininio bendradarbiavimo srityje — Komisijos sprendimas susigrąžinti sumokėto avanso dalį — Ieškinys dėl panaikinimo — Nepriimtinumai“

Byloje C-506/13 P

dėl 2013 m. rugsėjo 11 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE, įsteigta Atėnuose (Graikija), atstovaujama *dikigoros* E. Tzannini,

ieškovė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai S. Lejeune, padedamai *dikigoros* E. Petritsi, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai S. Rodin, A. Borg Barthet, M. Berger ir F. Biltgen (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2015 m. vasario 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheiourgiko Kentro AE* (toliau – *Lito*) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheiourgiko Kentro / Komisija* (T-552/11, EU:T:2013:349, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas, pirma, atmetė jos prašymą panaikinti 2011 m. rugsėjo 9 d. Europos Komisijos pateiktą debeto avizą, siekiant susigrąžinti 83 001,09 EUR sumą, kuri buvo pervesta teikiant Bendrijos finansinę paramą projektui medicininio bendradarbiavimo srityje (toliau – debeto aviza), ir, antra, patenkino šios institucijos priešieškinį, kuriuo prašoma priteisti iš *Lito* minėtą sumą su palūkanomis.

Ginčo aplinkybės

- 2 Skundžiamo sprendimo 1–8 punktuose bylos aplinkybės išdėstytos taip:

- „1. Ieškovė [*Lito*] yra gimdymo klinika, kuri specializuojasi akušerijos, ginekologijos ir chirurgijos srityje. Ji priklauso konsorciui, kuris 2004 m. gegužės 12 d. su Komisija sudarė sutartį Nr. C510743 dėl projekto „Ward In Hand“ (WIH) (toliau – projektas WIH); šia sutartimi Komisija įsipareigojo suteikti finansinę paramą išmokėdama ją keliomis dalimis (toliau – sutartis). [WIH] projektas pradėtas 2004 m. gegužės 1 d., o baigtas – 2006 m. sausio 31 d. Pagal [ši] projektą <...> Komisija teikdama Europos Sąjungos finansinę paramą pervadė ieškovei iš viso 99 349,50 EUR sumą.
2. Pagal sutarties 5 straipsnio 1 dalį jai taikoma Belgijos teisė. Be to, remiantis jos 5 straipsnio 2 dalimi, tik Bendrasis Teismas, o apeliacinėje instancijoje – Teisingumo Teismas turi jurisdikciją nagrinėti Sąjungos ir konsorciui narių ginčą dėl sutarties galiojimo, taikymo arba išaiškinimo.
3. 2009 m. balandžio 29 d. raštu Komisija pranešė ieškovei, kad bus vykdomas jos patikrinimas, konkrečiai – finansinis auditas, dėl jos dalyvavimo projekte WIH. Iš šio rašto matyti, kad vykdant auditą ieškovė pirmiausia turės pateikti pagal [ši] projektą įdarbintų asmenų darbo laiko apskaitos žiniaraščius. 2009 m. rugpjūčio 4–6 d. vykstant auditui *Lito Maieftiko* nepateikė šių žiniaraščių, kurie patvirtintų įdarbintų asmenų darbą, dėl kurio patirtas išlaidas ji prašė atlyginti.
4. 2009 m. spalio 20 d. raštu Komisija pateikė ieškovei audito ataskaitos projektą, kuriame nurodyta, kad minėti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai nebuvo pateikti, ir pasiūlė šiuo klausimu jai pateikti savo pastabas. 2009 m. lapkričio 13 ir 16 d. elektroniniuose laiškuose ieškovė pateikė pastabas dėl audito ataskaitos projekto ir kartu darbo laiko apskaitos žiniaraščių, susijusių su vykdant [WIH] projektą atliktais darbais. 2009 m. gruodžio 23 d. raštu Komisija pateikė ieškovei galutinę audito ataskaitą, kurioje buvo paliktos šios ataskaitos projekte suformuluotos išvados.
5. 2010 m. spalio 25 d. Komisija išsiuntė ieškovei informacinį raštą dėl susigrąžinimo procedūros pradžios, kuriame nurodyta, kad reikia grąžinti 93 778,90 EUR sumą. 2010 m. lapkričio 15 d. raštu ieškovė paprašė Komisijos, kad šios pateiktos pastabos būtų pakartotinai išnagrinėtos ir patvirtintos.
6. Išnagrinėjusi ieškovės pateiktus įrodymus, 2011 m. gegužės 24 d. raštu Komisija patvirtino darbuotojos M. V. dalyvavimą projekte [WIH] ir sutiko su jos [šiam] projekte išdirbto darbo laiko apskaita <...>, tačiau pažymėjo, kad šiuo klausimu sutartiniai reikalavimai nebuvo įvykdyti. Be to, Komisija sutiko su netiesioginių sąnaudų, kurios sudaro 20 % pripažintų tiesioginių sąnaudų, apskaita. Todėl grąžintina suma buvo sumažinta iki 83 001,09 EUR. 2011 m. birželio 17 d. ieškovė pateikė savo pastabas.

7. Tačiau nustačiusi, kad ieškovės atsakyme nebuvo pateikta jokių naujų įrodymų, galinčių patvirtinti kitų įdarbintų asmenų darbo laiką projekte [WIH], Komisija 2011 m. rugpjūčio 17 d. raštu jai išsiuntė galutines pastabas. Galiausiai 2011 m. rugsėjo 16 d. Komisija išsiuntė ieškovei [debeto avizą] ir nurodė iki 2011 m. spalio 24 d. grąžinti 83 001,09 EUR sumą. <...>
8. 2011 m. lapkričio 3 d. raštu Komisija priminė ieškovei apie skolą ir pažymėjo, kad už vėlavimą grąžinti turi būti mokama 5 % metinių palūkanų, kurios už kiekvieną uždelstą dieną sudaro 11,37 EUR; 2011 m. lapkričio 18 d. nesumokėtų palūkanų suma sudarė 284,25 EUR.“

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 3 2011 m. spalio 24 d. *Lito* pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškinį siekdama, kad debeto aviza būtų panaikinta.
- 4 2012 m. sausio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame atsiliepime į ieškinį Komisija pateikė priešieškinį, kuriuo siekiama, kad *Lito* grąžintų dalį pagal projektą pervestos WIH finansinės paramos ir sumokėtų palūkanas.
- 5 Skundžiamo sprendimo 17–31 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad remiantis bylos medžiagoje esančiais duomenimis negalima daryti išvados, jog debeto aviza siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių, kurios viršija sutarties sukeltų pasekmių ribas ir lemia naudojimąsi viešosios valdžios prerogatyvomis, suteiktomis Komisijai, kaip administracinei institucijai. Šios debeto avizos nėra tarp aktų, kuriuos galima prašyti panaikinti pagal SESV 263 straipsnį, todėl Bendrasis Teismas *Lito* pateiktą ieškinį dėl panaikinimo atmetė kaip nepriimtina.
- 6 Skundžiamo sprendimo 32–81 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo Komisijos priešieškinį, grindžiamą galimu *Lito* sutartinių įsipareigojimų, pirmiausia nurodytų sutarties bendrųjų sąlygų 14 straipsnio 1 dalies a punkte, pažeidimu, nes ji nevedė darbo laiko apskaitos žiniaraščių ir neregistravo pagal projektą WIH įdarbintų asmenų darbo valandų. Baigdamas savo analizę Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad minėtas priešieškinys yra pagrįstas.
- 7 Todėl pagal pagrindinį reikalavimą grąžinti skolą Bendrasis Teismas priteisė Komisijai iš *Lito* 83 001,09 EUR sumą, įskaitant 5 % mokėtinų palūkanų, skaičiuojamų nuo 2011 m. spalio 25 d. iki visiško atsiskaitymo už pagrindinę skolą.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 8 *Lito* prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, išnagrinėti bylą iš esmės ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 9 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Lito* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 10 Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu, susijusiu su klaidingu SESV 263 straipsnio taikymu, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą padarius teisės klaidą, nes jis nusprendė, kad pateikdama debeto avizą Komisija tik pasinaudojo savo teisėmis, kurias ji turėjo pagal sutarties nuostatas, nors turėjo nuspręsti, jog minėta aviza buvo pateikta jai naudojantis turimomis viešosios valdžios prerogatyvomis. Debeto aviza, pateikta siekiant jai suteikti vykdomąją galią pagal SESV 299 straipsnio nuostatas, yra aktas, kurio teisėtumą Sąjungos teismas turi išnagrinėti pagal ieškinį dėl panaikinimo, pareikštą remiantis SESV 263 straipsniu.
- 11 Šiuo klausimu *Lito* primena, pirma, kad Komisija pagal sutarties bendrųjų sąlygų 19 straipsnio 5 dalį pasiliko teisę priimti vykdomąjį sprendimą pagal SESV 299 straipsnį. Atsižvelgiant į nagrinėjamo dokumento dviprasmišką pobūdį, kurį Bendrasis Teismas pripažino skundžiamo sprendimo 29 punkte, bet kuriuo atveju *Lito* ieškinį reikėjo priimti, kad būtų išsaugota teisė į teisminę apsaugą, kuri garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio pirmoje pastraipoje.
- 12 Kita vertus, dėl to, kad net ir pačioje debeto avizoje buvo nurodyta teisė naudotis SESV 299 straipsnyje nustatyta procedūra, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į teisėtų lūkesčių apsaugos principą, turėjo priimti *Lito* ieškinį dėl panaikinimo.
- 13 *Lito* teigia, kad, patvirtinęs Komisijos debeto avizoje vienašališkai nustatytą išipareigojimų įvykdymo terminą kaip palūkanų skaičiavimo pradžios datą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 73 ir 77 punktuose netiesiogiai pripažino, kad debeto aviza yra vykdytina ir todėl nesudaro grynai informacinio dokumento.
- 14 Komisija mano, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, kuris nepagrįstas jokių teisinių pagrindu, turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Subsidiariai: kadangi Bendrasis Teismas pasirėmė nutartyje *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro / Komisija* (T-353/10, EU:T:2011:589) nurodytais motyvais ir kadangi šis sprendimas galutinai įsigaliojo, negalima teigti, kad debeto aviza yra informacinio pobūdžio parengiamasis aktas ir nevykdytinas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 15 Savo pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu *Lito* iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad debeto aviza neturi akto, kurį galima ginčyti, savybių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 16 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškinys dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį gali būti teikiamas dėl visų aktų, kuriuos priima institucijos, nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos, kuriais sukeliama privalomųjų teisinių pasekmių, darančių įtaką ieškovo interesams ir iš esmės keičiančių jo teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51 punktą).
- 17 Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama užtikrinti teisės laikymąsi aiškinant ir taikant ESV sutartį, todėl šiam tikslui būtų prieštaraujama, jei ieškinio priimtinumui sąlygos būtų aiškinamos siaurai ir jis apimtų tik SESV 288 straipsnyje nurodytų aktų kategorijas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 8 punktą).

- 18 Be to, ši Sąjungos teismo jurisdikcija, susijusi su Sutarties aiškinimu ir taikymu, netaikoma, kai ieškovo teisinė padėtis patenka į sutartinius santykius, kurių teisinį režimą reglamentuoja susitariančiųjų šalių pasirinkta nacionalinė teisė.
- 19 Iš tiesų, nors Sąjungos teismas pripažįsta savo jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl aktų, kurie patenka vien į sutartinių santykių, panaikinimo, jis rizikuoja ne tik paneigti SESV 272 straipsnio, pagal kurį Sąjungos teismo jurisdikcija galima remiantis arbitražine sąlyga, prasmę, bet ir tuo atveju, kai sutartyje nėra tokios sąlygos, išplėsti teismo jurisdikciją ir peržengti SESV 274 straipsnyje, kuriuo nacionaliniams teismams priskiriama kompetencija spręsti ginčus, kurių viena iš šalių yra Sąjunga, nustatytas ribas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Maag / Komisija*, 43/84, EU:C:1985:328, 26 punktą).
- 20 Iš to matyti, kad esant sutarčiai, pagal kurią ieškovas yra išpareigojęs vienai iš institucijų, į Sąjungos teismus su ieškiniu pagal SESV 263 straipsnį galima kreiptis tik tuomet, jei skundžiamu aktu siekiama privalomų teisinių pasekmių, kurios viršija šalis saistančių sutartinių santykių ribas ir kurios lemia tai, kad susitariančioji institucija, kaip administracinė institucija, įgyvendina viešosios valdžios prerogatyvas.
- 21 Šiuo klausimu pažymėtina, kad tuomet, kai institucija, o konkrečiau kalbant –Komisija, siekdama skirti finansinę paramą nusprendžia sudaryti sutartį pagal SESV 272 straipsnį, ji turi laikytis pirma minėta sutartimi apibrėžtų ribų. Taigi, santykiuose su susitariančiosiomis šalimis ji turi vengti vartoti dviprasmiškas formuluotes, kurias susitariančiosios šalys gali suvokti taip, kad jos buvo nustatytos remiantis teise priimti vienašalius sprendimus, viršijančius sutarties nuostatų taikymo sritį.
- 22 Šiuo atveju, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 28 punkte, iš jokio bylos medžiagos elemento negalima daryti išvados, kad Komisija veikė naudodamasi viešosios valdžios prerogatyvomis.
- 23 Konkrečiai kalbant apie debeto avizą, pažymėtina, kad iš skundžiamo sprendimo 25 ir 26 punktų matyti, kad ji yra sutartinių santykių dalis, nes ja siekiama išieškoti skolinį išsipareigojimą, kylantį pagal minėtos sutarties nuostatas. Iš tiesų debeto aviza turi būti suprantama kaip įspėjimas, kuriuo primenama apie išsipareigojimų įvykdymo terminą ir mokėjimo sąlygas, ir ji negali būti prilyginama vykdomajam raštui, nors joje nurodoma apie jos privalomą vykdymą pagal SESV 229 straipsnį kaip vieną iš Komisijos turimų galimybių, jei skolininkas neįvykdytų išsipareigojimo iki nustatyto termino pabaigos.
- 24 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 28 punkte teisingai nusprendė, kad debeto aviza nesukelia teisinių pasekmių dėl naudojimosi viešosios valdžios prerogatyvomis; priešingai, ji turi būti laikoma neatsiejama nuo esamų Komisijos ir *Lito* sutartinių santykių.
- 25 Iš to, kas pirma pasakyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamo sprendimo 30 punkte nusprenddamas, kad jam negali būti pateiktas ieškinys pagal SESV 263 straipsnį.
- 26 Be to, svarbu pažymėti, kad, neatsižvelgiant į tai, ar Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 29 punkte pripažino debeto avizos dviprasmišką pobūdį, teisei į veiksmingą teisminę apsaugą, kuri garantuojama Chartijos 47 straipsnio pirmoje pastraipoje, nedaromas joks poveikis. Iš tiesų, atsižvelgiant į teismo praktiką, šiuo straipsniu nesiekama pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės kontrolės sistemos, būtent taisyklių dėl tiesiogiai Sąjungos teismui pareikštų ieškinių priimtumo, kaip galima teigti taip pat remiantis minėto straipsnio paaiškinimais, į kuriuos pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį reikia atsižvelgti aiškinant Chartiją (Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 punktą ir Nutarties *von Storch ir kt. / ECB*, C-64/14 P, EU:C:2015:300, 55 punktą).

- 27 Dėl *Lito* argumento, susijusio su Bendrojo Teismo padarytu galimu teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, primintina, kad nors pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet kuris ūkio subjektas, kuriam institucija savo pastabose suteikė pagrįstų lūkesčių, kad bus išlaikyta esama padėtis, gali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport*, C-37/02 ir C-38/02, EU:C:2004:443, 70 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), *Lito* turi įrodyti, kad Komisija savo pastabose suteikė tokių pagrįstų lūkesčių, kiek tai susiję su galimu jos pateikto ieškinio dėl panaikinimo priimtinumu.
- 28 Argumentas, susijęs su palūkanų kapitalizavimo pradžios data, pateiktas ginčijant skundžiamo sprendimo 73–77 punktus, nagrinėtinas kartu su trečiuoju pagrindu.
- 29 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 30 Savo antrajame pagrinde, susijusiame su teisės klaida taikant sąvoką „nepagrįstai pervesta suma“, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 47–69 punktuose iškraipius permokos grąžinimo sąvoką, kaip ji apibrėžta Belgijos civilinio kodekso 1376 straipsnyje, ir paskui ją klaidingai pritaikius nagrinėjamoje byloje.
- 31 *Lito* teigia, kad, viena vertus, pagal Belgijos civilinio kodekso 1376 straipsnio taikymo sąlygas reikalaujama subjektyvaus tyčios arba klaidos elemento, kurio šiuo atveju nebuvo. Kita vertus, data, kuri svarbi vertinant, kad pervedimas buvo nepagrįstas, yra šio pervedimo gavimo data, kuri šiuo atveju atitinka WIH projekto įvykdymo datą. *Lito* mano, jog tai, kad nebuvo pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai, negali būti prilyginama šio projekto neįvykdymui.
- 32 *Lito* mano, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 56 punkte suklydo atmesdamas *ex post* pateiktus darbo laiko apskaitos žiniaraščius, pažymėtus bendrovės logotipu, taip patvirtinant jų autentiškumą. *Lito* pažymi, kad dėl atitinkamos įmonių grupės įmonių susijungimo audito dieną ji negalėjo paruošti žiniaraščių, kurie buvo elektroninės formos.
- 33 Be to, *Lito* teigia, kad ji buvo visiškai įsitikinusi, kad Komisija atsisakė savo teisių, todėl ji beveik penkerius metus po projekto WIH įvykdymo nesiėmė jokių veiksmų.
- 34 Komisijos manymu, antrąjį, ketvirtąjį, penktąjį, šeštąjį ir aštuntąjį pagrindus reikia nagrinėti bendrai, siekiant juos visus atmesti kaip nepriimtinius, nes jais siekiama, kad būtų pakartotinai įvertinti faktai ir įrodymai, kuriuose nėra nei kritikuojamų elementų, nei skundžiamo sprendimo kritikos ir kurie tiksliai pakartoja Bendrajame Teisme jau pateiktus pagrindus.
- 35 Komisija subsidiariai teigia, kad iš skundžiamo sprendimo 56–59 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas, atmesdamas *Lito ex post* pateiktus darbo laiko apskaitos žiniaraščius ir Komisijai išsiųstas projekto WIH vykdymo eigos periodines pažangos ataskaitas kaip neatitinkančius sutarties reikalavimų, niekaip nepakeitė ar neiškraipė pateiktų įrodymų turinio.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 36 Dėl sąvokos „nepagrįstai sumokėta suma“ taikymo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 48–50 punktuose priminė sutartines nuostatas ir būtent sutarties bendrųjų sąlygų 13 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir 14 straipsnio 1 dalies a punkto trečią pastraipą, pagal kurias *Lito* turi registruoti pagal projektą WIH išdirbtas darbo valandas, kurias bent kartą per mėnesį turi patvirtinti šiuo tikslu paskirtas arba įgaliotas asmuo.
- 37 Skundžiamo sprendimo 51 punkte pažymėjęs išipareigojimų, susijusių su finansinėmis sąlygomis, svarbą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 52 ir 53 punktuose nurodė, kad iš galutinės audito ataskaitos matyti, jog *Lito* neregistravo darbo valandų, kaip to reikalaujama pagal sutartines nuostatas.
- 38 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose atmetė *Lito* argumentus, susijusius su galimybės pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščius nebuvimu dėl vykusio jungimosi. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad, priešingai, nei aiškiai numatyta sutarties bendrųjų sąlygų 14 straipsnio 1 dalies a punkte, *Lito ex post* pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai yra be datų ir nepatvirtinti šiuo tikslu paskirto asmens, todėl negali būti priimti kaip įrodymas, patvirtinantis pagal projektą WIH išdirbtas darbo valandas.
- 39 Kadangi *Lito* šiame pagrinde nurodo tą patį argumentą kaip ir tas, kuris jau buvo pateiktas pirmojoje instancijoje, kuriuo neįrodoma, kur skundžiamo sprendimo 55 ir 56 punktuose Bendrasis Teismas galbūt padarė klaidą, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką jį reikia atmesti kaip nepriimtina (žr., be kita ko, Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 16 punktą).
- 40 Kaltinimą, susijusį su sąvokos „permokos grąžinimas“ iškraipymu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 41 Iš tiesų Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas kaip nors iškraipęs Belgijos teisės nuostatas, nes jis skundžiamo sprendimo 64 punkte nusprendė, kad reikalavimas pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščius yra lygiavertis sutartinis reikalavimas, kurio nesilaikant pažeidžiama sutartis, todėl gali tekti grąžinti avansu sumokėtas sumas.
- 42 Iš to išplaukia, kad gali būti pareikalauta grąžinti sumokėtas sumas neatsižvelgiant į projekto WIH įvykdymo datą ar subjektyvų pobūdį, kuris galbūt būdingas nepagrįstai gautų sumų grąžinimui pagal Belgijos teisę.
- 43 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 27 punkte minėtą teismo praktiką, *Lito* negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu nesant konkrečių Komisijos garantijų, kiek tai susiję su ieškiniu dėl nepagrįstai gautų sumų grąžinimo.
- 44 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 45 Pateikdama trečiąją pagrindą *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą pažeidus pagrindinius Sąjungos teisės principus, būtent teisę būti išklausytam ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, kai skundžiamo sprendimo 73–77 punktuose iš jos buvo priteistos palūkanos ir nebuvo atsižvelgta į jos argumentus, kad debito aviza, kuri yra tik informacinis dokumentas, negali būti laikoma nustatančia mokėjimo termino pabaigą, kuri praleidus skaičiuojamos palūkanos.

- 46 *Lito* teigia, kad minėtos palūkanos buvo pradėtos skaičiuoti neteisėtai, nes Komisija skaičiavimo pradžią vienašališkai nustatė debeto avizoje, o ją Bendrasis Teismas pripažino „informacine“. *Lito* priduria, kad Bendrasis Teismas nepakankamai motyvavo savo vertinimą, kiek tai susiję su šių palūkanų norma ir jų skaičiavimo pradžia.
- 47 Komisija primena, kad Bendrasis Teismas šalims pateikė konkrečių klausimų dėl palūkanų normos dydžio ir savo analizėje atsižvelgė į šalių pateiktus argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 48 Pirmiausia primintina, kad teisė būti išklaustam per teismo procesą nereiškia, kad teismas privalo įtraukti į savo sprendimą visus kiekvienos šalies argumentus. Tačiau ji reiškia, kad teismas, išklausęs minėtus argumentus ir įvertinęs įrodymus, priima sprendimą dėl ieškinio reikalavimų ir nurodo savo sprendimo motyvus (žr., be kita ko, Sprendimo *Schröder ir kt. / Komisija*, C-221/97 P, EU:C:1998:597, 24 punktą ir Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau / Komisija*, C-404/04 P, EU:C:2007:6, 125 punktą).
- 49 Šiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 73–77 punktuose nusprenddamas dėl palūkanų, šių reikalavimų laikėsi.
- 50 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 74–77 punktuose taikė sutarties bendrųjų sąlygų 19 straipsnio 2 dalį. Kaip pirmiausia matyti iš minėto sprendimo 44 punkto, šioje nuostatoje numatyta, kad palūkanos, kiek tai susiję su mokėtinos sumos sumokėjimu, skaičiuojamos laikotarpiu, kuris prasideda kitą dieną nuo Komisijos nustatytos datos, ir pasibaigia dieną, kurią sumokėta visa mokėtina suma. Minėtoje nuostatoje taip pat nustatyta, kad, Komisijos nustatytą dieną nesumokėjus mokėtinos sumos, nuo kontrahento nesumokėtos sumos mokamos minėtų sąlygų 3 straipsnio 6 dalyje numatytos palūkanos, kurių dydis nustatomas pagal Europos Centrinio Banko (ECB) palūkanų normą, taikomą pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintos 3,5 %.
- 51 Neginčijama, kad *Lito* jokių proceso etapu neginčijo sutartinių sąlygų teisėtumo.
- 52 Be to, skundžiamo sprendimo 75 punkte pažymėjęs, kad taikomas palūkanų normos dydis yra 1,5 %, Bendrasis Teismas nustatė, kad, privalomai padidinus palūkanų normą, nuo 2011 m. spalio 25 d. – ši mokėjimo data nurodyta debeto avizoje – taikoma 5 % einamųjų palūkanų norma.
- 53 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai taikė sutartines nuostatas ir pakankamai teisiškai motyvavo savo sprendimą.
- 54 Todėl trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 55 Ketvirtuoju pagrindu, susijusiu su neteisingų teisinių kriterijų taikymu vertinant įrodymus, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 52–56 punktuose padarius išvadą, kad ji nevedė darbo laiko apskaitos žiniaraščių, o pateikti žiniaraščiai neatitinka sutartyje nustatytų reikalavimų, nors *ex post* pateikti žiniaraščiai buvo atspausdinti ant oficialių įmonės blankų, pažymėtų logotipu, patvirtinančiu jų autentiškumą. Taip vertindamas Bendrasis Teismas padarė netikslias išvadas, iškraipė *Lito* pateiktų įrodymų turinį ir juos klaidingai kvalifikavo.

- 56 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 60–64 punktuose klaidingai nusprendė, kad projekte WIH dirbusių asmenų susirašinėjimo pateikimas negalėjo įrodyti trukmės, kurią jie iš tiesų dirbo vykdydami šį projektą, todėl šio susirašinėjimo įrodomoji galia pirmiausia kilo iš to, kad Komisija juo rėmėsi *a posteriori* ir sumažino reikalaujamą grąžinti sumą.
- 57 *Lito* mano, kad Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 61 punkte nusprenddamas, kad jis neprivalo ieškoti *Lito* pateiktuose prieduose įrodymų, galinčių pagrįsti jos argumentus, o to paties sprendimo 63 punkte ji nurodo argumentą, grindžiamą tuo, kad šių priedų turinys yra administracinio arba vien organizacinio pobūdžio.
- 58 Komisija teigia, kad Bendrajam Teismui analizuojant finansavimo reikalavimus atitinkančias išlaidas vertinamos faktinės aplinkybės, kurių Teisingumo Teismas negali pakartotinai peržiūrėti. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte teisingai nusprendė, kad jis neprivalo didelės apimties priede ieškoti įrodymų, galinčių pagrįsti *Lito* argumentus, kurie, be to, yra susiję tik su projekto WIH rezultatais, galinčiais įrodyti, jog jis buvo tinkamai įgyvendintas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 59 Visų pirma reikia atmesti argumentus, kuriais ginčijami skundžiamo sprendimo 52–56 punktai, nes šie argumentai, nors pateikti dėl galimo įrodymų iškraipymo, sutampa su nurodytaisiais antrajame pagrinde, kurie šio sprendimo 40 punkte buvo atmesti kaip nepriimtini.
- 60 Dėl argumento, susijusio su *Lito* pateiktų priedų vertinimu, konstatuotina, kad pastarasis iš esmės pakartoja argumentus, kurie jau buvo nurodyti pirmojoje instancijoje, kaip konkrečiai matyti iš skundžiamo sprendimo 61–63 punktų.
- 61 Bendrasis Teismas šiuose punktuose nusprendė, kad jis neprivalo išsamiai analizuoti *Lito* pateiktų didelės apimties priedų pirmiausia dėl to, kad šie dokumentai bet kuriuo atveju negalėjo įrodyti projekte WIH faktiškai išdirbto darbo laiko. Jis pridūrė, kad pateikta susirašinėjimo medžiaga neįgyja įrodomosios galios vien dėl to, jog Komisija pripažino, kad vieno iš darbuotojų į apskaitą įtrauktos darbo valandos atitinka finansavimo reikalavimus, todėl tokia aplinkybė negali daryti įtakos grindžiant kitų darbuotojų darbo valandas pagal tokią darbo valandų registracijos sistemą, kuri numatyta sutartinėse nuostatose.
- 62 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad savo argumentais *Lito* tik kritikuoja Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 62 ir 63 punktuose padarytas išvadas ir iš tiesų tesiekia, kad būtų peržiūrėtas Bendrajam Teismui pateiktas ieškinys, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo kompetencijai (žr., be kita ko, Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt.* / Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 50 punktą).
- 63 Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtina.
- 64 Dėl Bendrajam Teismui pateikto kaltinimo, susijusio su skundžiamo sprendimo 63 punktu, pasakytina, kad Bendrojo Teismo svarstymuose nėra prieštaravimų, nes ne jis atliko pateiktų priedų turinio analizę, bet ji gauta iš Komisijos pateiktų duomenų, kurių *Lito* neginčijo.
- 65 Taigi ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo

Šalių argumentai

- 66 Penktasis pagrindas yra susijęs su Bendrojo Teismo teisės klaida, kurią jis padarė vertindamas darbo apskaitos žiniaraščių teisinį pobūdį.
- 67 *Lito* teigia, kad nors aišku, kad pareiga teikti periodines ataskaitas, kurios leistų apibūdinti kiekvieną darbuotoją ir kiekvieną darbo laiko vienetą vykdant projektą WIH, tenka kiekvienai įmonei, ji negali „panaikinti“ padaryto darbo, nes dėl to ši pareiga taptų neproporcinga ar net ja būtų piktnaudžiaujama. Kadangi „periodinės ataskaitos“ sąvoka neapibrėžta nei Europos teisės aktuose, nei Sąjungos teismo praktikoje, tikslus kiekvienos ataskaitos turinys turi būti nustatytas *in concreto*, atsižvelgiant į konkrečius poreikius.
- 68 Komisija primena, kad pagal sutartis, susijusias su programomis, pagal kurias skiriama finansinė parama, paramos gavėjas teisiškai privalo įregistruoti ir aiškiai deklaruoti savo sąnaudas ir pagrįsti jų priimtinumą. Šiomis aplinkybėmis ji dar nurodo, kad projekto įvykdymas visiškai nepriklauso nuo paramos gavėjui nustatytos pareigos pagrįsti savo išlaidų priimtinumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 69 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad, kaip pirmiausia matyti iš skundžiamo sprendimo 43 punkto, *Lito* tik pakartotinai pateikia argumentus, kuriuos ji nurodė pirmojoje instancijoje.
- 70 Be to, nors *Lito*, remdamasi proporcingumo principu, kritikuoja Bendrojo Teismo svarstymus, ji nenurodo jokie skundžiamo sprendimo motyvų punkto, kuriam ši kritika gali būti skirta.
- 71 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas negali vykdyti savo užduoties nagrinėdamas apeliacinį skundą ir vykdyti savo teisėtumo kontrolės (žr. Nutarties *Greinwald / Wessang*, C-608/12 P, EU:C:2014:394, 28 punktą).
- 72 Todėl penktasis pagrindas atmestinas kaip nepriimtinas.

Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo

Šalių argumentai

- 73 Šeštuoju pagrindu, susijusiu su teise į teisingą bylos nagrinėjimą ir procesinių teisių, kurios užtikrina šalių teises į gynybą ir procesinės lygybės principą, pažeidimu, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 56 punkte visiškai savavališkai nusprendus, kad *Lito* prieduose pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai neatitinka sutartinėse nuostatose ir to paties sprendimo 63 punkte nustatytų reikalavimų ir kad šie žiniaraščiai neleido įrodyti faktiškai projekte WIH išdirbto laiko.
- 74 Kadangi Komisija vienašališkai nusprendė, kad pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščiai buvo netinkami pagal minėtą projektą išdirbtam darbo laikui nustatyti, o Bendrasis Teismas, remdamasis sutartinėmis nuostatomis, šiai nuomonei pritarė, *Lito* situacija buvo mažiau palanki, palyginti su šia institucija, kuri šioje byloje buvo ir teisėja, ir šalis. Darytina išvada, kad sutartinės nuostatos yra nesąžiningos ir prieštarauja proporcingumo principui.
- 75 Komisija mano, kad Bendrasis Teismas, remdamasis šalis saistančiomis sutartinėmis nuostatomis, tinkamai įvertino visus pateiktus įrodymus ir atsižvelgė į šalių teises į gynybą ir procesinės lygybės principą.

- 76 Dėl sutarties sąlygų galbūt nesąžiningo pobūdžio ir dėl jų neatitikties proporcingumo principui Komisija teigia, kad šie kaltinimai pirmą kartą buvo suformuluoti apeliaciniame procese, todėl turi būti atmesti kaip nepriimtini.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 77 Dėl šeštojo pagrindo, kuris taip pat susijęs su skundžiamo sprendimo 56 ir 63 punktais, kurie jau buvo išnagrinėti nagrinėjant antrąjį ir ketvirtąjį pagrindus, pakanka priminti, kad Bendrasis Teismas atsižvelgė į *Lito* kaip įrodymą pateiktą susirašinėjimo medžiagą, tačiau jis ją pripažino nepakankama, nes ja remiantis nebuvo galima įrodyti *Lito* darbuotojų projekte WIH faktiškai išdirbto laiko, kaip to reikalaujama sutartinėse nuostatose.
- 78 Šiomis aplinkybėmis negalima kaltinti Bendrojo Teismo priėmus savavališką sprendimą ir taip pažeidus teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.
- 79 Kalbant apie kaltinimą, kad sutartinės nuostatos yra neproporcingos ar netgi nesąžiningos, pažymėtina, kad *Lito* niekada vykstant procesui neginčijo tarp šalims galiojančių sutartinių nuostatų teisėtumo.
- 80 Šiame apeliaciniame skunde teigdamą, kad šios sutartinės nuostatos yra nesąžiningos ir prieštarauja proporcingumo principui, *Lito* pirmą kartą Teisingumo Teisme nurodo pagrindą, kurio ji nenurodė Bendrajame Teisme.
- 81 Apeliaciniame procese Teisingumo Teismas yra kompetentingas tik ištirti pirmojoje instancijoje iš esmės nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisinius vertinimus (žr., be kita ko, Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 95 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 82 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad šeštasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo

Šalių argumentai

- 83 Septintuoju apeliacinio skundo pagrindu, susijusiu su klaida, padaryta vertinant sąnaudų apskaičiavimo metodų teisinį pobūdį, *Lito*, iš pradžių nurodžiusi skirtingus būdus nustatyti finansavimo reikalavimus atitinkančias sąnaudas, teigia, kad debeto aviza turi būti panaikinta, nes nebuvo atsižvelgta į bendrųjų sąnaudų, iš kurių atskaičiuotos vienkartinės bendrosios išlaidos, metodą.
- 84 Komisija mano, kad *Lito* argumentai negali paneigti Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime pateiktų svarstymų.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 85 Pažymėtina, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 42 punkto, kad Komisijos priešieškiny buvo grindžiamas, pirma, *Lito* pareigos vesti darbo laiko apskaitos žiniaraščius pagal sutarties bendrųjų sąlygų 14 straipsnio 1 dalies a punktą nesilaikymu ir, antra, tuo, kad *Lito*, apskaičiuodama projektui WIH priskirtas netiesiogines sąnaudas, klaidingai rėmėsi bendrųjų sąnaudų metodu.
- 86 Kadangi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 47–64 punktuose konstatavo, kad priešieškiny buvo pagrįstas pirmuoju motyvu, argumento, susijusio su bendrųjų sąnaudų apskaičiavimo metodu, nagrinėti nereikėjo.

- 87 Taigi *Lito* kaltinimą, susijusį su sąnaudų vertinimo metodų teisinio pobūdžio vertinimu, reikia atmesti, nes juo remiantis skundžiamas sprendimas negali būti panaikintas.
- 88 Todėl septintasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip netinkamas.

Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo

Šalių argumentai

- 89 Aštuntuoju pagrindu *Lito* kaltina Bendrąją Teismą padarius teisės klaidą, nes jis Komisijos, kuri reikalavo grąžinti sumokėtas sumas, elgesio nelaikė piktnaudžiavimu, nors savo 2011 m. gegužės 24 d. rašte ji pripažino, kad su projektu WIH buvo dirbama nuolat ir veiksmingai. *Lito* manymu, tai, kad atliekant auditą ji negalėjo pateikti darbo laiko apskaitos žiniaraščių, negali būti prilyginama esminės sutartinės pareigos, nuo kurios priklauso projekto WIH įvykdymas, neįvykdymui.
- 90 Komisija atsikerta, kad sutarties nuostatos, su kuriomis *Lito* savanoriškai sutiko pasirašydama sutartį, jokių būdu nėra nesąžiningos ar prieštaraujančios proporcingumo principui.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 91 Iš karto konstatuotina, kad aštuntajame pagrinde *Lito* tik pakartojo argumentus, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme, tačiau nenurodė nei kritikuojamų sprendimo punktų, kuriuos prašė panaikinti, nei teisinių argumentų, kurie šį prašymą konkrečiai pagrįstų. Taigi iš tiesų *Lito* tesiekia, kad būtų peržiūrėtas Bendrajam Teismui pateiktas ieškinys, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo kompetencijai (žr., be kita ko, Sprendimo *Eurocoton ir kt. / Taryba*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 46 ir 47 punktus).
- 92 Atsižvelgiant į tai, aštuntąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 93 Bet kuriuo atveju šį argumentą taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 94 Iš tikrųjų reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką teisės aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, kai institucija jį priėmė įgyvendindama savo kompetenciją ir tik ar bent jau iš esmės siekdama kitų tikslų nei nurodyti arba siekdama konkrečiu atveju išvengti Sutartyje numatytos specialios procedūros (Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-84/94, EU:C:1996:431, 69 punktas; Sprendimo *Windpark Groothusen / Komisija*, C-48/96 P, EU:C:1998:223, 52 punktas ir Sprendimo *Swedish Match*, C-210/03, EU:C:2004:802, 75 punktas).
- 95 Taigi piktnaudžiavimas įgaliojimais yra vienas iš veiksnių, kuriais remdamasis Sąjungos teismas, nagrinėdamas pagal SESV 263 straipsnio nuostatas pateiktą ieškinį dėl panaikinimo, vertina skundžiamo akto teisėtumą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Internationale Handelsgesellschaft*, 11/70, EU:C:1970:114, 3 punktą).
- 96 Tačiau pagal SESV 272 straipsnį pateikdamas ieškinį ieškovas gali kaltinti kitą instituciją kontrahentę tik sutartinių nuostatų pažeidimais arba sutarčiai taikomos teisės pažeidimais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Zoubek*, 426/85, EU:C:1986:501, 11 punktą).
- 97 Iš to matyti, kad panaikinimo pagrindas, susijęs su galimu Komisijos piktnaudžiavimu įgaliojimais, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą dėl skundžiamo akto teisėtumo atsižvelgiant į Sutarties taisykles, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

- 98 Vis dėlto tuo atveju, jei aštuntasis pagrindas turėtų būti suprantamas kaip susijęs su Komisijos nesąžiningu elgesiu sutartiniuose santykiuose, kai ji išipareigoja *Lito*, pažymėtina, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 65 punkto, *Lito* vykstant teismo procesui niekada neginčijo nei Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 48–53 punktuose pateikto sutartinių nuostatų aiškinimo, nei Komisijos teiginių, susijusių su reikalaujama grąžinti suma.
- 99 Be to, *Lito* teiginys, kad projekto WIH įvykdymas iš tiesų yra esminė pareiga pagal sutartį, taip pat negali pagrįsti išvados dėl nesąžiningo Komisijos elgesio, nes Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 64 punkte nustatė *Lito* pareigos vesti darbo laiko apskaitos žiniaraščius ir registruoti įdarbintų asmenų darbo valandas pagal sutarties bendrųjų sąlygų 14 straipsnio 1 dalies a punktą pažeidimą.
- 100 Darytina išvada, kad aštuntasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo devintojo pagrindo

Šalių argumentai

- 101 Devintajame pagrinde, susijusiame su motyvavimo stoka, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą nenusprendus, kad debeto aviza yra nepagrįsta, nes nuoroda į 2011 m. gegužės 24 d. ir 2011 m. rugpjūčio 17 d. raštus šiuo klausimu yra nepakankama.
- 102 Komisija mano, kad *Lito* argumentai turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 103 Šiuo, devintuoju, pagrindu *Lito* iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą neišnagrinėjus antrojo pagrindo, pirmojoje instancijoje pateikto kartu su ieškiniu dėl panaikinimo ir susijusio su debeto avizos motyvavimo stoka.
- 104 Taigi, viena vertus, pažymėtina, kad SESV 296 straipsniu paremtas argumentas dėl motyvavimo stokos negali būti pripažintas pagrįstu, kai nagrinėjamas ieškinys pateikiamas pagal SESV 272 straipsnį.
- 105 Kita vertus, konstatuotina, kad analizuodamas priešieškinio pagrįstumą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 65–69 punktuose apskaičiavo Komisijos reikalaujamas grąžinti sumas remdamasis jos pateiktais duomenimis, kurių *Lito* neginčijo.
- 106 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70–72 punktuose nusprendė, kad, kaip matyti tiek iš 2011 m. gegužės 24 d. rašto, tiek iš pačioje debeto avizoje pastraipoje „Mokėjimo sąlygos“ nurodytos informacijos, Komisija tinkamai nurodė grąžinimo sąlygas ir grąžintinų sumų mokėjimo datą.
- 107 Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas jokia teisės klaida, susijusia su pareiga motyvuoti, todėl devintąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo dešimtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 108 Dešimtuojų ir paskutiniu pagrindu, susijusiu su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, *Lito* kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis nekonstatavo, jog Komisija skyrė sankcijas už paprastus nukrypimus nuo procedūros, kurios turėjo būti laikomasi, ir, praėjus penkeriems metams po programos, kuria remiantis buvo vykdomas projektas WIH, pabaigos, pareikalavo grąžinti sumokėtas sumas, nors tyrimo darbai buvo įvykdyti sąžiningai, o finansinė parama gauta laikantis sutartinių sąlygų.
- 109 Komisija primena, kad ginčo dalykas yra ne *Lito* vykdomas projektas WIH, bet jai tenkančių pareigų, susijusių su finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų nustatymu, laikymasis. Be to, Komisija ginčija, kad *Lito* atsirado koks nors pagrįstas lūkestis.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 110 Dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo, išplaukiančio iš šio sprendimo 27 punkte nurodytos teismo praktikos, pakanka konstatuoti, jog *Lito* neįrodė, kad Komisija savo pastabose suteikė lūkesčių dėl kitų finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų nustatymo metodų nei tie, kurie nurodyti sutartyje, taikymo.
- 111 Todėl šį *Lito* argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 112 Dėl termino, per kurį Komisija gali reikalauti grąžinti sumokėtas sumas, pažymėtina, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 79 punkto, kad jei Komisija, remdamasi sutarties bendrųjų sąlygų 17 straipsnio 1 dalimi, gali per penkerių metų laikotarpį nuo nagrinėjamos programos užbaigimo pradėti auditą dėl vieno iš jos dalyvių, ji per šį terminą *a fortiori* gali teisėtai reikalauti grąžinti sumokėtas sumas.
- 113 Be to, nurodydama, kad tyrimo darbai pagal projektą WIH buvo įvykdyti sąžiningai, *Lito* pakartotinai bando nutylėti faktą, kad ši byla yra susijusi tik su galimu pareigos vesti darbo laiko apskaitos žiniaraščius ir registruoti pagal projektą WIH įdarbintų asmenų darbo valandas, numatytos bendrųjų sutarties sąlygų 14 straipsnio 1 dalies a punkte, pažeidimu.
- 114 Taigi šie *Lito* argumentai atmestini kaip nepagrįsti.
- 115 Todėl *Lito* nurodytas dešimtas – paskutinis – pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 116 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad nė vienam pagrindui, kurį *Lito* nurodė grįsdama savo apeliacinį skundą, negalima pritarti.
- 117 Taigi reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 118 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi *Lito* bylą pralaimėjo, o Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, ši bendrovė turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.